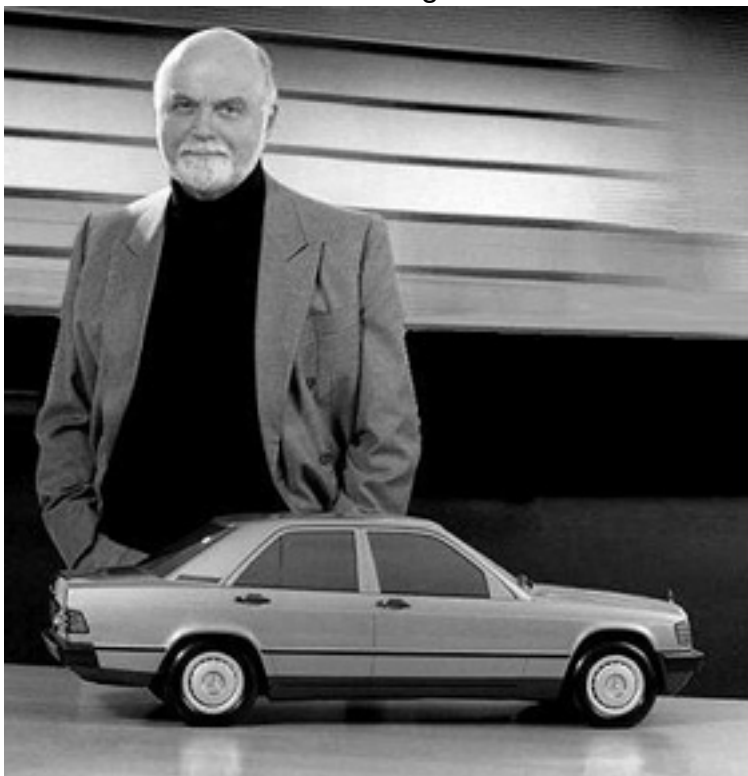

Bruno Sacco Jeden z nejslavnějších automobilových designérů všech dob. Měl zásadní vliv na produkci značky Mercedes-Benz a jeho styl charakterizoval slova zakladatele společnosti Daimler-Benz Gottlieba Daimlera "Nic než nejlepší". Dne 3. října 2006 Dr. Bruno Sacco obdržel významné ocenění Automotive Hall of Fame, jako vyjádření úcty k jeho profesnímu životu. Tento bývalý šéfdesigner firmy Mercedes-Benz je čestným členem skupiny jedinečných osobností, jejichž životní práce byla mimořádným přínosem v oblasti individuální mobility člověka. Mezi ně patří Béla Barényi, Karl Benz, Robert Bosch, Ettore Bugatti, Louis Chevrolet, Chrysler Walter S., André Citroën, Gottlieb Daimler, bratři John Francis a Horace Elgin Dodge, William Durant, Enzo Ferrari, Henry Ford, Soichiro Honda, Wilhelm Maybach, Armand Peugeot, Ferdinand Porsche, Kiichiro Toyoda a další.

Narodil se 12. listopadu 1933 v provincii Udine na severovýchodě Itálie. Jeho láska k automobilům se projevovala už v ranném věku. Počátkem padesátých let v ulicích domovského alpského města Tarvisio potkal Studebaker Commander Regal a tento výtvar designéra Raymonda Lewyho se pro něj stal elektrizujícím impulsem, na základě kterého se rozhodl pro kariéru v automobilovém designu.

Od roku 1952 navštěvoval technickou univerzitu v severoitalské průmyslové metropoli Turíně. Při studiu spolupracoval se stylistickou firmou Ghia, ve které zároveň získal svoje první praktické zkušenosti v oblasti formování karoserií. Po promoci dále spolupracoval i s dalším významným stylistou Giambattistou Farinou, zakladatelem společnosti Pininfarina.

Na jedné z automobilových výstav, které pravidelně navštěvoval, se v 58. roce setkal s Karlem Wilfertem, který stál za zrodem stylistického centra Mercedesu v Sindelfingenu. Saccovy skicy na něj zapůsobily, což byla pro Sacca velká pocta, jakožto pro obdivovatele Fliegeltüreru. Wilfert v zápětí pozval tehdy 24 letého Bruna Sacca jako stylistu do Sindelfingenu. Krátce po svém působení v Německu se Bruno seznámil s Berlíňankou Annemarie, která mu po roční známosti oznámila, že je v jiném stavu. Bruno se místo návratu do Itálie natrvalo usadil u Stuttgartu a zde s manželkou vychovával jejich dceru Marinu.

Při nástupu na stylistické oddělení sledoval Paula Bracqua při práci na Mercedesu W111, který v roce 1961 doplnila verze kupé, považovaná mnoha odborníky za jeden z nejméně atraktivních vozů v historii automobilové produkce. Jako stylist se podílel na různých projektech pod dohledem Karla Wilferta, Friedricha Geigera a Béla Barényi, jako např. "pagoda" 230 SL (W113) nebo W100. Sacco se postupně stal vedoucím projektů "testovacích laboratoří na kolech", experimentálních vozidel s Wankelovým motorem C 111 I-II. V roce 1970 se stal vedoucím designu karoserie. Pod jeho záštitou došlo k rozvoji ESF (Experimental Safety Vehicle) a vývoji série W123.

V roce 1975 Bruno Sacco převzal po Friedrichovi Geigerovi post šéfdesignera a od té doby sehrál důležitou roli v příštích čtyřech desetiletích při formování celkového vzhledu automobilů Mercedes-Benz, a to nejen osobních, ale i užitkových. V roce 1978 přišel s prototypem C 111-III diesel, na tuto studii konkurence kvůli použitému agregátu vrhala pohrdavé pohledy. Nakonec se se značným zpožděním také vydala cestou vznětových motorů pro osobní vozy, kde již Mercedes měl ohromný náskok. O rok později následovala Robertem Mugabe dodnes oblíbená řada W126, jež měla být odpovědí na tehdejší ropnou krizi. Proti předchůdci W116, měla podstatně ekonomičtější provoz. W126 mávala na rozloučenou tradičním ozdobným prvům.

